

Salvador Puig Antich (Barcelona , 30 maig de 1948 - 2 març de 1974) va ser un anarquista espanyol , actiu durant la dècada de 1960 i començaments de la de 1970 , que va morir executat pel règim franquista després de ser jutjat i condemnat a mort per un tribunal militar , acusat de l'assassinat a Barcelona del sotsinspector de la Brigada Político Social , Francisco Anguas Barragán , mort en el tiroteig que es va desencadenar durant la captura de Puig Antich.

Els episodis del " [Maig francès](#) "de [1968](#) i la mort de l'estudiant [Enrique Ruano](#) a la [Direcció General de Seguretat](#) en [1969](#) van ser decisius perquè Puig Antich decidís implicar-se activament en la lluita contra la dictadura [franquista](#) . La seva primera militància seria en les plataformes de [Comissions Obreres](#) , formant part de la Comissió d'Estudiants de l'Institut Maragall. Ideològicament, aviat va evolucionar cap a posicions [anarquistes](#) , que rebutjaven qualsevol tipus de [dirigisme](#) i jerarquia dintre de les organitzacions polítiques i sindicals en la lluita de la classe obrera cap a la seva emancipació. Després d'iniciar estudis universitaris de Ciències Econòmiques, fa el servei militar a [Eivissa](#) , on és destinat a la infermeria de la caserna. Un cop llicenciat, s'incorpora al [Moviment Ibèric d'Alliberament](#) (MIL), integrant-se en la seva branca armada, en lluita contra el capitalisme. Els MIL no es van considerar un grup en la línia del [FRAP](#) o [ETA](#) . Mai van atemptar contra forces de seguretat ni van posar bombes.

Puig Antich i els seus companys es movien amb facilitat en el món de la lluita clandestina. Puig participa, fent de xofer, en les accions del grup, que consistien generalment en atracaments a bancs. Els botins es destinaven a finançar les publicacions clandestines del grup. Van crear la revista "CIA" [Conspiració Internacional Anarquista] i l'editorial "Maig 37". També es van oferir per ajudar econòmicament vaguistes, però a aquests els feia por rebre uns diners provinent dels atracaments. Viatjaven sovint al sud de França, on es relacionaven amb vells militants [cenetistes](#) .

El 2 de març de 1973 un comptable de la sucursal del Banc Hispanoamericà de Barcelona va resultar ferit de gravetat durant un atracament perpetrat per Salvador Puig Antich, [Jean Marc Rouillant](#) , [José Luis Pons Llobet](#) i [Jordi Solé Sugranyes](#) . A partir de llavors la policia va crear un grup especial per desarticular aquesta banda. La nova situació va crear dubtes i contradiccions en el si del MIL. A l'agost de 1973, en una reunió a França, la majoria dels seus membres, descontents amb la trajectòria del grup, van decidir la seva dissolució. No obstant això, Puig Antich, els germans Solé Sugranyes i José Luis Pons van decidir continuar.

El 15 de setembre de 1973, en el que va ser l'últim atracament del MIL, en [Bellver de Cerdanya](#) la [Guàrdia Civil](#) va detenir Oriol Solé i José Luis Pons, mentre que Jordi Solé va aconseguir escapar a França. Uns dies després la policia va detenir a la núvia de Pons ja [Santi Soler](#) que, en ser interrogat, va acabar confessant que tenia una cita el 25 de setembre amb [Xavier Garriga](#) al bar El Funicular. Es va preparar un operatiu per a aquest dia esperant detenir Garriga. Encara que no s'esperava la presència de Puig Antich, finalment els dos anarquistes són abordats. Garriga anava desarmat i no va oposar resistència. Puig es resistia a l'arrest, de manera que entre els inspectors Bocigas i Santorum i el sotsinspector Anguas intentar reduir amb una traveta i mitjançant cops al cap amb la culata de les pistoles. En aquest moment li van ocupar

una pistola Komma, calibre 6,35 mm, carregada i sense muntar. No obstant això el forcejament continuar i cinc policies van introduir a Puig i Garriga en un portal situat al número 70 del carrer Girona. En aquest moment es va sentir un tret, que va aprofitar Garriga per escapar, encara que va ser perseguit pels policies Rodríguez i Algar i atrapat gràcies a la col.laboració ciutadana. Mentrestant es va produir un tiroteig al portal on havien quedat Puig Antich, Bocigas, Anguas i Fernández Santorum, resultant malferit Puig Antich i mort el sotsinspector Francesc Anguas Barragán , de 23 anys

"Dispararé, y si no consigo abatirles acabarán conmigo", recuerda Rouillan haberle escuchado decir a El Metge cuando evocaban el día en que la policía les diese al alto. "No nos íbamos a dejar detener sin resistirnos con nuestras armas", afirma el fundador de Acción Directa. "No era una consigna de la organización, sino la opción de cada uno de nosotros". "Él no era inocente". "Ninguno de nosotros lo era". "Habíamos elegido combatir a la dictadura con las armas".

http://www.elpais.com/articulo/reportajes/Puig/Antich/disparo/elpepuesp/20090322elpdmgrep_4/Tes

Puig Antich va ser empresonat, acusat de ser l'autor dels trets que van causar la mort a Anguas Barragán i, posteriorment, jutjat en [consell de guerra](#) i condemnat a mort "per la mort d'un funcionari públic per raons polítiques". Partits polítics, col.lectius de drets humans i mandataris estrangers, com el [Vaticà](#) o el canceller alemany [Willy Brandt](#) van demanar el seu indult. En l'opinió dels advocats, germanes i núvia de Puig Antich, hi ha àmplia coincidència en que per demanar el perdó per Puig Antich no es van mobilitzar els partits i sindicats tradicionals d'oposició. Salvador Puig Antich, de 25 anys, va passar la seva última nit a la cel 443 de la [presó Model de Barcelona](#) , i va ser executat mitjançant [garrot vil](#) pel botxí titular de l'Audiència de Madrid, [Antonio López Sierra](#) , a la sala de paqueteria de l' presó el [2 març](#) de [1974](#) a les 09:20 hores del matí, certificant la seva mort un capità metge a les 09:40 hores. En molts països d' [Europa](#) es van organitzar manifestacions com a protesta per l'execució.

El mateix dia, gairebé simultàniament i pel mateix mètode va ser executat a Tarragona [Georg Michael Welzel](#) (àlies Heinz Ches) en el que es va considerar un intent de les autoritats franquistes de distreure l'atenció respecte a l'execució de Puig Antich i confondre l'opinió pública identificant violència comuna amb violència per motius d'ideologia política.

Puig Antich està enterrat al Cementiri de Montjuïc (agrupació 14, nínxol 2737).